

SUOMEN VARUSTAMOYHDISTYS FINLANDS REDERIFÖRENING

Valtioneuvostolle

8.9.1983

Asia: Kauppa-alusten radioasemien uudelleenjärjestäminen SOLAS-sopimuksen I luvun 5. säännön nojalla

Merenkulkuhallituksen tiedotettua maanantaina 5.9.1983 uusista otsikossa mainituista mahdollisista järjestelyistä suomalaisten kauppa-alusten osalta on Suomen Radiosähköttäjäliitto katsonut asiakseen voimakkaasti saattaa julkisuuteen oman käsityksensä asiasta. Huolestuneena siitä, että julkisesti esitetyissä Suomen Radiosähköttäjäliiton kannanotoissa on esitetty asiattomia väitteitä, pyytää Suomen Varustamoyhdistys asian johdosta kunnioittaen lausua seuraavaa:

YK:n alaisessa pysyvässä merenkulun ja merellisen ympäristön turvallisuuskysymyksiä käsittelevässä järjestössä; International Maritime Organisation (IMO) on jo noin 10 vuoden ajan valmisteltu uutta entistä tehokkaampaa merenkulun hätä- ja turvallisuusjärjestelmää. Tämä järjestelmä tulee maailman laajuiseksi ja tukeutuu uuteen satelliittikommunikaatiotekniikkaan, joka mahdollistaa yksinkertaisen, nopean ja luotettavan sekä myös automaattisen, yhteydenpitojärjestelmän. Uuteen järjestelmään ei sisälly vanhamuotoista erityistaitoja vaativaa radiosähkötystä vaan erilainen yhteydenpito ja hälytykset voidaan kaikkina vuorokaudenaikoina hoitaa ilman välikäsiä automaattisesti satelliittitekniikkaa hyväksikäyttämällä. Uusi järjestelmä on suunniteltu otettavaksi käyttöön vuonna 1990.

Jo nyt on osia järjestelmästä käytössä ja toiminnassa eri maissa. Ennen-
kaikkea satelliittijärjestelmistä INMARSAT-järjestö on voimakkaasti tehnyt
kehitystyötä, perustanut maa-asemia ja tällä hetkellä jo noin 2000:een
alukseen eri maissa on asennettu satelliittipääte. Suomessa, huolimatta
siitä, että Suomi kuuluu INMARSAT-järjestön perustajavaltioihin, ei kuiten-
kaan aluksiin ole asennettu satelliittipäätteitä hallinnollisen päätöksen
puuttuessa siitä, mitä vanhoja laitteita uudet laitteet korvaavat.

Merenkulkuhallituksen annettua yhteisymmärryksessä Posti- ja telelaitoksen
radio-osaston kanssa päätöksen radio-asemien uudelleenjärjestämismahdolli-
suuksista ottaen huomioon IMO:n tulevaisuuden hätä- ja turvallisuuksjärjes-
telmä, kiiruhti Suomen Radiosähköttäjäliitto jälleen julkisuudessa väittä-
mään päätöstä IMO:n Suomea sitovan yleissopimuksen vastaiseksi. Samalla
ko. liitto ilmeisesti väittää, että monen muun maan, mm. Ruotsin, Norjan,
Hollannin ja Kanadan vastaavat päätökset ovat sopimuksen vastaisia. Näin ei
kuitenkaan ole, vaan päätös on nimenomaan IMO:n radiokomitean tahdon mukai-
nen. Radiosähköttäjäliitto väittää täysin perusteettomasti Merenkulkuhalli-
tuksen päätöksen rikkovan samaisen IMO:n antamaa sen jäsenvaltioita sitovaa
yleissopimusta ihmishengen turvallisuudesta merellä (SOLAS-74). IMO:n ra-
dioalakomitea kehotti jäsenvaltioiden hallintoja raportissaan joulukuussa
1982 kiinnittämään erityistä huomiota tarpeeseen antaa varustamoille mah-
dollisuus ottaa käyttöön SOLAS-74, sopimuksen 1. luvun 5. säännössä tarkoi-
tettuja samanarvoisia laitteita ja järjestelmiä, jotta varustamot voisivat
ryhtyä vapaaehtoisesti asennuttamaan niitä aluksiin hyvissä ajoin ennen
kuin ne tulevat pakollisiksi. Alusten varustaminen yksinomaan sellaisilla
laitteilla, jotka muutaman vuoden kuluttua jouduttaisiin vanhentuneina
poistamaan, ei ole järkevää eikä tarkoituksenmukaista vaan hallintojen tu-
lisi myöntää mahdollisuudet ottaa käyttöön uuden tekniikan suomat paremmat
vaihtoehdot. Etenkin uudisrakennuksissa tämä olisi tärkeää.

Kyseisen Merenkulkuhallituksen päätös on siis nimenomaan IMO:n antaman kan-
sainvälisen yleissopimuksen ihmishengen turvallisuudesta merellä (SOLAS-74)
1. luvun 5. säännön mukainen ja vielä erikseen IMO:n radioalakomitean ke-
hoituksen mukainen. Lisäksi on huomattava, että hallinnon tulee näistä pää-
töksistä ilmoittaa IMO:lle, joka edelleen tiedottaa päätöksestä muille val-
tioille. Näin ovat myös muut ja mainitut esimerkkimaat tehneet.

Edellä sanottuun viitaten olemme vakuuttuneita siitä, että Merenkulkuhallituksen nyt antaman päätöksen oikeellisuudesta ei voi olla epäilystä. Pidämme myös luonnollisena sitä, että myös Suomessa halutaan kokemuksia uusien laitteiden ja järjestelmien toiminnasta ennen koko järjestelmän pakollista voimaantuloa, arviolta vuonna 1990. Emme myöskään voi pitää kohtuullisena, saati sitten tarkoituksenmukaisena sitä, että varustamot pakotettaisiin asettamaan kahdet tai useammat kalliit viestintälaitteet aluksilleen. Myöskään suomalainen varustamoelinkeino ei voi jättäytyä teknologian kehityksen ulkopuolelle eikä ainakaan tapauksissa joissa uusi teknologia on osa maailmanlaajuisista turvallisuusjärjestelmää. Suomalaisen varustamoelinkeino on pystyttävä seuraamaan teknistä kehitystä, joka tässä tapauksessa eittämättä johtaa yhden ammatin, yhden ammattihenkilön, poistamiseen vähitellen alusorganisaatiosta. Tilanne muistuttaa sitä aikaisempaa ja laajempaa muutosta, jonka alusorganisaatio koki siirryttäessä purjelaivoista vähitellen höyrylaivoihin. Höyrylaivoihin ei suinkaan edes vaadittu purjeentekijää/korjaa-jaa mukaan uuteen miehistykseen.

Suomen Radiosähköttäjäliitto on vastustanut uusia järjestelyjä ja kokeilutoimintaa vetoamalla myös n. 200:n laivaradiosähköttäjän työllisyystilanteeseen. Useassa eri yhteydessä olemme kuitenkin ko. liitolle todenneet, että uuteen järjestelmään siirtyminen ei saa, eikä tapahdu yhdessä yössä, eikä näin ollen tilanne nykyisten sähköttäjien osalta ole hälyyttävä. Sen sijaan olemme niin liitolle kuin opetus- ja työvoimaviranomaisillekin useaan otteeseen esittäneet, että radiosähköttäjien ammattikoulutusta tulisi tarkastella kokonaisuutena uudestaan ottaen huomioon laivaradiosähköttäjäpaikkojen poistuminen 1990-luvulla.

Kunnioittaen

SUOMEN VARUSTAMOYHDISTYS R.Y.

Per Forsskähi